

en Toldlov, som vil blive til Lykke for hele Landet uden at ødelægge noget enkelt Samfundslag.

Nu til Slutning kun et Ord til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Han sagde, at han vilde gaa gradvis ned i Beskyttelse og ikke være med til at ødelægge Industrien, det samme siger jeg, og vi ere i denne Henseende vist ganske enige, tænker jeg mig, naar vi faa talt rigtigt ud. Der er ingen af os, der vil medvirke til, at Industriens Arbejdere blive stillede ringere, end de ere i Forvejen, og det samme gælder Arbejderne i det hele. Hvis vi ganske roligt vente med Toldnedsættelser, til andre Landes Toldmure efterhaanden falde, og Arbejdslønnen stiger i samme Forhold, saa at de paagældende Lande blive ligestillede med os, tror jeg nok, at vi to kunne blive enige om at sige: Nu lægge vi Tolden ned, nu staa vi jævnbyrdige med de andre Lande! Men disse Lande ere i dette Øjeblik et betydeligt Skridt foran os baade med Hensyn til Beskyttelse og med Hensyn til den billigere Arbejdskraft.

Bluhme: Efter den Kritik, der er kommen til Orde overfor det foreliggende Forslag, synes jeg, at Ministeren kan være ret tilfreds med den almindelige Anerkendelse, der er ydet det betydelige Arbejde, han har nedlagt i Sagen. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2. Valgkreds (Chr. Reventlow) udtalte sig forleden udførligt om Sukkerbeskatningen og meddelte os, at han havde brugt, jeg tror det var 134 Timer til at gennemstudere Sagen. Jeg antager, at den højtærede Minister har brugt forskellige Gange 100 Timer for at udarbejde dette Lovforslag, der vidner om et betydeligt Arbejde og tillige om den Vanskelighed, Ministeren efter kun i forholdsvis kort Tid at have beklædt sin Plads har haft ved at skulle sætte sig ind i disse Sager. Han har som Finansminister vel staaet med Raadgivere, der væsentlig nære de gamle Anskuelser. I Toldtaten gaar det formodentlig som i Militæretaten, at jo flere de ere, des flere ville de være for at godtgøre deres egen Nødvendighed. Det forekommer mig som sagt, at Ministeren kan være tilfreds med den Kritik, der er kommen til Orde. Ganske vist, det ærede Medlem for Maribo Amts 3. Valgkreds (Rørdam) var jo ret skarp, det forekommer mig unødvendig skarp, naar man erindrer, at der er 3 Aar til, at vi skulle have Valg igen, og det

altsaa er unødvendigt at drage politiske Anskuelser saa stærkt frem og navnlig ud af Toldlovens Satser at ville finde Reaktionen hos en Mand, der dog i en Række af Aar har staaet mellem de forreste i Kampen for Demokratiets Sag.

Det forekommer mig, at Ministeren har været ret heldig i Valget af sit Standpunkt, idet han fremkommer med et Lovforslag, som Modstanderne af en Toldlov, der gaar i frihandlensk Retning, ikke vel kunne modsætte sig, samtidig med at han giver til Kende, at han kunde være tilbøjelig til at gaa videre i den Retning, Demokratiet ønsker, og erklærer, at han er villig til at forhandle med Tinget om Muligheden heraf, uden dog at tabe af Syne Sikkerheden for alligevel at kunne faa gennemført Lovforslaget. Vi trænge jo fra alle Sider til og fordre at faa et Forslag gennemført. Det gælder da om, at vi staa med et Lovforslag, som tvinger alle til at medarbejde paa dets Gennemførelse. Efter de faldne Udtalelser har jeg den Tro, at det vil lykkes Ministeren at faa sit Navn sat under den Toldrevision, som har været paakrævet gennem en Menneskealder.

Idet jeg altsaa sammen med saa mange andre her tillader mig at yde min Anerkendelse overfor Ministeren, kan jeg ikke nægte, at der er enkelte Punkter, som jeg maa gøre Indsigelse imod. Nu har jeg siddet i Rigsdagen i snart 23 Aar, og hver Gang vi have haft Toldlovsforslag fremme, har jeg taget Ordet mod en bestemt Tendens, nemlig den, at man vil kompensere en Nedgang i Toldafgifter paa Livsformønder med en saakaldet Luksusskat. Jeg ved nok, at det gennem Tiderne har været Venstres Fordring at faa en Luksusskat, men jeg tilstaar, jeg ved ikke, hvad det vil sige. Hvad er Luksus? Er det Bruget af enkelte Artikler, man betegner som Luksus? Jeg kan ikke tænke mig mere end en eneste Artikel, om hvis Brug man kunde sige, at det betegner Luksus, og det er Champagne, idet man derved mener at staa overfor en Overflødhedsgenstand. Det forekommer mig, at Luksus er et Tegn paa Kultur. Jo mere Trangen til Luksus trænger ned i Befolkningen, jo højere Kulturstandpunkt staaar den paa. Og Vekselvirkningen er, at Kulturen fordrer ubetinget større Luksus. Thi hvad er Luksus andet end en Forskønnelse af Livet? Kunst og Litteratur, som trænge ind i de fattige Hjem, ere Luksus netop for saa vidt.

Man nævner Frugt og Blomster. Det